

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

prosinec 2019
číslo 1-3 - ročník XVI

Sametová pohádka

■ Tak, milé děti, dnes si vyzkoušíme, jestli vydržíte na chvíli bez dotykáče a zdali ještě rozumíte řeči člověka (to je takový druh robota, známý ze Star Wars). Budu vám vyprávět pohádku. To byla dřív taková ústy zprostředkovaná ekčn story, teklo tam někdy hodně krve a mělo to zpravidla hepyend a bylo to tím pádem docela kůůl.

Takže: Bylo, nebylo, za devatery horami a devatery řekami se před třiceti lety nacházela země zvaná Československá socialistická republika. Vládli v ní démoni, říkali si komunisti a byli to částečně draci a částečně upíři, kteří jednak její obyvatelstvo vysávali a i jinak týrali jak mohli, dokonce mnoho lidí připravili o život. Což zbytku obyvatelstva pak prezentovali jako normální nevinnou záležitost v jejich prospěch, asi tak nevinnou, jako když dnes exportujeme zbraně jen do zemí, které nám zaručí, že je nikdy nepoužijí.

Tyto domácí draky ovládali ještě větší draci, kteří nad těmi malými drželi ochrannou ruku a dávali přitom pozor, aby to všechno klapalo, a ti sídlili ve městě zvaném Moskva. Tito velcí draci ale měli jednoho krásného dne dost starostí sami se sebou, a tak vzkázali drakům malým, že už musí sami koukat, aby viděli. Draci menší se lekli, že jim to to týrané obyvatelstvo spočítá, a tak z tohoto obyvatelstva vybrali pár lidí, kteří jim šli trochu na ruku, a dohodli s nimi, že jim předají vládu, a ti jim za to zaručí, že jim nikdo nezkříví ani vlásku na hlavě. Tak se také stalo a celé to bylo nazváno revolucí.

Ale jakápak revoluce, když při ní nepadla ani rána? Vymysleli tedy pro tu revoluci zvláštní jméno, nazvali ji revolucí sametovou. Samozřejmě se to všechno nestalo úplně dobrovolně, protože již předtím vycházeli lidé do ulic a opravdová revoluce visela ve

vzduchu. Když vyšli do ulic ti první, tak si ještě draci mysleli, že to zvládnou, a proto demonstranty - jak bývalo zvykem - zmydlili a částečně uvrhli do žalářů.

Jenže lidi si to už nenechali líbit. Asi už také tušili, že bez velkých draků jsou ti malí trochu pro legraci, a tak vycházeli do ulic v čím dál tím větším počtu, takže by to ti draci tak jako tak bývali museli zabalit.

Ti lidé z těch ulic, to byli opravdu sekáči. Vy to děti nebudete znát, pro vás je to díky bohu nepotřebný pojem, ale k tomu, aby vyšli do ulic nejen studenti, ale i tátové od rodin a mámy od dětí nebo dokonce s nimi, bylo potřeba toho, čemu říkáme hrdinství, tedy bez dnešní profanace tohoto slova různými příživovacími elementy.

A tím v Československu po 40 letech skončila vláda draků, kteří si ale – jako důsledek uvedeného dealu – věci jimi nakradené často ponechali. Lidé byli totiž radostí celí bez sebe – blížily se zrovna Vánoce, a to jsme všichni vůbec naměkko – a tak úplně zapomněli, že po zločinu musí následovat trest a že pokud se to nestane, je to pro dny budoucí špatný omen.

Vánoce se také blíží i letos, a proto bych chtěl přece jenom věřit, že v porovnání s vládou draků jsou nejen jejich dnešní potomci, ale i ti všelijací demokracii nechápající řvouni na Letné nebo na Königsplatzu či různí bořitelé nebo naopak stavitelé pomníků vlastně zvládnutelné, politováníhodné elementy, které svoji hloupost nezavinily, a proto jim ji nemusíme a ani nemůžeme odpouštět.

A k vánočním svátkům jim vlastně můžeme popřát totéž, co všem lidem dobré vůle.

Karel Pokorný, starosta (Kpokorny41@aol.com)

Ze života jednoty

Maškarní KOULENÍ

středa, 6. února 2019

Ach jo, kde jsou ty časy, kdy si Olda s Alenkou přivstali, aby začali pracovat na svém mejkapu a maškarních kostýmech, aby nám pak večer předvedli opravdová umělecká díla...

Dnes jsou naše maškarní kuželky spíše přehlídkou „Faschingsmuffel“, pro které nalepení falešných fousů nebo nasazení kovbojského klobouku představuje nadlidskou námahu. A to máme v Mnichově Rost'u, který je držitelem cen z všelijakých maskérských soutěží, ale ten se raději neúčastní vůbec a asi někde v ústraní tiše pláče nad úpadkem svého řemesla.

Jak vidno z foto, nevyznamovali se letos ani ti, kteří se o jakýsi karnevalový outlook pokusili,

jejich motivace zřejmě už tenduje také směrem k nule.

No nic, co naděláme. On bývá poslední dobou celý mnichovský fašink vlastně tak trochu uhozený, lidi už nějak nebaví se bavit. Celé to zřejmě směřuje k tomu, že si každý doma naláduje fašinkový app, nasadí si „Narrenkappe“ a bude čumět do mobilu. A kdo má trochu peníze, tak tomu DHL přiveze fašinkový „Prinzenpaar“ a „Prinzengarde“ až do obývacího.

Kdyby tomu příští rok náhodou bylo jinak, budeme rádi.

Karel Pokorný

SKV OPEN 2019

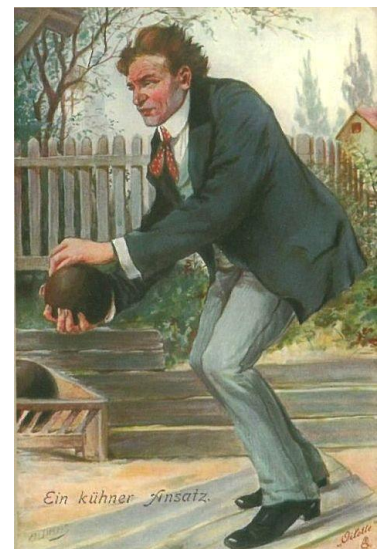
sobota, 16. listopadu 2019

Letošní, již 15. ročník kuželkového turnaje měl - po dvou letech - opět vítěze dámského pohlaví.

Stala se jím se 103 body **Drahuše Krajcrová**, která tak potvrdila svou stále stoupající formu. Druhé místo ve finále obsadil s 98 body **Karel Syrovátka**, kterému se ani letos nepodařilo potvrdit svou roli favorita, 3. místo si po dlouhodobém zranění zajistila **Jitka Scholz** (85 bodů) a na čtvrtém místě skončil **Karel Svoboda** (73 bodů).

Foto (zleva): Karel Syrovátka, vítězka Draha Krajcrová, Karel Svoboda a Jitka Scholz.

Kuželková liga 2019

Konečné pořadí a body

1.	Svoboda, Karel	578	5.	Pokorný, Dušan	273	9.	Pokorný, Karel	160
2.	Krajcrová, Draha	442	6.	Scheufler, Nikola	232	10.	Jermář, Marcel	120
3.	Syrovátka, Karel	407	7.	Scholz, Jitka	218			
4.	Cach, Jiří	322	8.	Scheuflerová, Barbara	163			

Koulíme každou první středu v měsíci od 19 hodin v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

Lednové kuželky 2020 kvůli novoročnímu svátku odpadají.

Ve spolupráci s mnichovskou pobočkou Společnosti pro vědy a umění v Německu jsme letos opět uspořádali hudební symposion, tentokrát u příležitosti 30. výročí sametové revoluce:

Dobový blues a rock v podání zpěvačky Marcely Březinové a klavíristy Petra Ožany

SPOJENÍ HUDBOU

pondělí, 18. listopadu 2019

Pódium v kulturním centru Einstein Kultur na mnichovské Einsteinstraße nabídlo letos na podzim optimální prostředí pro nezapomenutelný výkon zpěvačky, textařky a v neposlední řadě aktivní účastnice sametové revoluce, Marcely Březinové.

*V doprovodu klavíristy Petra Ožany uvedla pro mnichovské česko-německé publikum v „Einsteinu“ svůj skvělý hudební pořad **Spojení hudbou**.*

Na úvod večera ohodnotil starosta naší jednoty, Karel Pokorný (foto vpravo při předávání kytice), ve svém proslovu, vedeném v jeho typicky odlehčeném tónu, význam sametové revoluce.

Jeho filozoficko-politologický projev byl sice odměněn potleskem, ten ale přece jen již – přinejmenším napůl, ale zaslouženě - patřil hlavní protagonistce večera, stálici na poli české populární hudby, zpěvačce Marcelce Březinové a jejímu klavírnímu doprovodu.

Večer byl směsicí hudby a slova, vedle tvorby českých i zahraničních autorů představila Marcela Březinová i tři kompozice svého klavírního partnera, Petra Ožany.

Při jednom ze svých slovních vstupů vzpomněla umělkyně tragikomickou causu, kdy čeští předlistopadoví politici klasifikovali jednu neškodnou píseň z jejího repertoáru jako píseň dobové politiky coby blbce označující. Což možná byla pravda, byť by i skrytá.

Foto: Josef Bušek

Ohlédnutí za 19. květnem 1959

Jitka Scholz, jednatelka SKV Sokol München, letos rozšířila klub šedesátníků

V úterý, 19. května 1959, má Rudé právo jako vždy o čem psát: Ženevská konference je v plném proudu, do Československa dorazila bulharská stranická a vládní delegace, ve Znojmě se koná Velká mírová manifestace, ve Sjezdovém paláci v Praze se koná beseda se sovětskými polárníky, v Moskvě byl zahájen III. sjezd sovětských spisovatelů a ve Vídni právě skončila „sudetoněmecká provokace“. K tomuto dni navíc platí nové ceny zeleniny, cena kedluben je stanovena na Kč 1,40 a hlávkový salát na Kč 0,70 za kus. Ani kultura a sport nezůstávají ten den zkrátka, článek v kulturní rubrice oslavuje průkopníka socialistické kultury, Petra Jilemnického, a na Letné hraje Spartak Praha Sokolovo proti Rudé hvězdě Bratislava.

S nejpozoruhodnější událostí toho dne, přírůstek do pražské rodiny Šolcových, Rudé právo však následující den ani jednoho ze svých několika čtenářů neseznámilo. Vydavatelé zřejmě nějak vytušili, že čerstvé novorozeně obdařené jménem Jitka sice bude mít určité literární vlohy, ale že je nedá k dispozici tomuto periodiku. Před osudem betlémských neviňátek zmíněného mrňousa zachránila skutečnost, že ona tiskovina sice budoucnost nepřetržitě vzývala, ale nemohla do ní nahlédnout, a tak bylo budoucí vydavatelce mnichovského krajského časopisu dokonce

umožněno naučit se číst a psát (viz foto), což mělo a má na její život dopad poměrně pozitivní.

Naproti tomu její – jinak láskyplní – rodiče trochu zanedbali svoji kontrolní funkci a přehlédli, že si ratolest osvojila také schopnost mluvit, což v její další životní dráze nebylo vždy přínosem.

I když se Jitka během svého bytí musí živit většinou prací, našla si také čas pro práci pro neziskové organizace, které to vesměs uvítaly a rády jí přenechávaly pozice, kde se muselo něco dělat.

A tak se ani nenadála a v roce 2000 se stala jednatelkou organizace TV Sokol Mnichov a o čtyři roky později první a zatím poslední jednatelkou SKV Sokol München. Jakožto členkou představenstva neméně známé Společnosti pro vědy a umění

Německo se sídlem v Mnichově.

Vydávání světobjímajícího sokolského časopisu zVěstník jí pak definitivně zajistilo místo v síni slávy, ať již tato bude jednou stát kdekoliv.

Kromě toho všeho je Jitka naše kamarádka a my jí přejeme, ať se jí v dalších desetiletích - a to v jakémkoli smyslu – daří, a to pokud možno úplně nejlíp, jak to jde.

Karel Pokorný, starosta

Globální Češi nejen v Německu (2)

Text přednášky Karla Pokorného, starosty SKV Sokol München, na Konferenci zahraničních Čechů 27. září 2018 v Praze, přinášíme na pokračování.

Ilustrace: Ivan Plíhal

Za to, že to všechno zatím ještě nějak běží, vdčíme své bezmezní hlouposti. A protože stejně nikdo neví, jak z toho ven, tak se tváříme, že se nic neděje. Pokoušíme se i nadále něco produkovat a konzumovat, často pak vytváříme produkty a hodnoty, které nikdo nepotřebuje, a naopak hnání reklamou konzumujeme i nepotřebné, co navíc často přivážíme z opačné části zeměkoule. A někdy konzumujeme i to, na co ani nemáme.

Protože i neexistující finanční prostředky se musí točit a vytvářet zisk, – dnes už ani nevíme pro koho. Každopádně my pak smíme převzít globální dluhy, které těmito aktivitami vznikly, tyto dluhy již samozřejmě fiktivní nejsou. Pod pojmem „my“ myslím i nás, Čechy žijící mimo republiku, kteří to všechno zažíváme stejně, ale máme i možnost pozorovat vedlejší projevy toho spektaklu.

V rámci celé té globalizace přibýlo lidí, kteří se ve snaze uniknout jejím důsledkům vydali na takový velký vandr a než zjistí, že je to dnes všude globálně stejné, uplyne někdy i řádka let, které stráví mimo republiku. Tito lidé si svůj pobyt vybírají z hledisek ekonomických, země jejich momentálního pobytu je nezajímá, někdy ani nevědí, jak se jmenuje. Vzhledem k tomu, že nevědí jak dlouho se v zemi zdrží (často to závisí i na globálním zaměstnavateli, který je do země poslal), tak se ani neučí její jazyk a nepokouší se v ní asimilovat.

Takže jsou v případě potřeby - to znamená třeba když potřebují doktora nebo spravit auto - odkázáni na pomoc krajanů v zemi žijících, a tak dochází ke kontaktům, které nakonec přece jen pozitivně ovlivňují krajan-skou komunitu minimálně co se množství týká.

Tyto společensko-ekonomické vztahy většinou nebývají pro tu kterou krajan-skou obec příliš perspektivní, protože podléhají silně fluktuaci. To ale možná platí jen pro země jako Německo, kde - vzhledem k zeměpisné blízkosti - bývají vztahy s Českou republikou málokdy zcela přerušeny. Na ostrovech Fidži to bude asi jiné.

To, co jsem dosud povídal, se ale vlastně týká minulosti. Pořádně zajímavá začne být ta story až v budoucnosti, protože jak se dnes ukazuje, nebude možná celá ta globalizace na věčné časy a díky všelijakým Trumpům a brexitům se můžeme rychle dostat do doby postglobalizační, která bude opět charakterizována populistickým protekcionismem, jehož důsledkem pak bude válka, i když minimálně z počátku jenom válka obchodní.

Mimochodem u příležitosti vzpomínaného brexitu se nedá přehlédnout, že počínaje rokem 1938 se Velká Británie, pokud se má rozhodnout mezi několika variantami, vždy neomylně rozhodne pro tu nejhorší.

To všechno samozřejmě chaos ve světě vládnoucí ještě umocní, protože dnes nikdo neví, co se třeba kde, jak a proč vyrábí, kdo komu co platí nebo platit má. Jediné, s čím si můžeme být jisti, je, že platit nebude chtít nikdo a platby požadovat budou všichni. Ten chaos samozřejmě přinese úpadek ekonomiky. Všude se projeví již dnes nepřetržitě sílící nacionalistické tendence a po čase možná

zjistíme, že demokracie byla v dějinách lidstva jen krátkou epizodou, protože jakápak demokracie nebo třeba evropská vzájemnost, když jde o národní zájmy.

Nacionalistické tendence bývají charakterizovány odmítáním cizinců, což se může projevit i ve ztížené pozici Čechů žijících v zahraničí. Hlavně ti neetablovaní by pak asi hledali řešení v návratu do republiky. Což by ale asi bylo problematické, protože země téměř nedisponující vlastní národní ekonomikou by v opět separatistickém světě asi příliš nekvétala a návrat státníků by ji příliš nepotěšil.

Ostatní, kteří vlastní občanství toho kterého státu by pak mohli zjistit, že již nejsou třeba občany Velké Británie, ale Skotského království atp. Chybí mi proto pochopení pro to, že stále více krajanů dává v té které zemi ve volbách svůj hlas extremistickým stranám a je v nich dokonce činná, v Německu je to třeba jistý pan

Bystron nebo tak nějak, který vedl v Mnichově do voleb populisticko-extremistickou stranu AfD, od které si mnozí slibují, že, cituji: „vykope ty černý huby ze země“. Což je sice svérázné, ale problému migrace to příliš nepomůže a bylo by v mnohých zemích řešitelné jenom občanskou válkou. Navíc bych si nebyl úplně jistý, zdali po hubách černých by nepřišly na řadu huby bílé.

V této souvislosti bych chtěl připomenout, že v roce 1933 mnoho židů volilo NSDAP s tím, že pan Hitler „dá přes hubu komunistům“, což tento sice učinil, ale nějak si na to zvykl a jak to bylo dál, víme všichni.

Samozřejmě, že mezi krajan-ky v Německu je dost lidí s názory jinými, kteří si je ale často nechávají pro sebe, a to není dobře, právě němečtí občané s „Migrationshintergrund“, což je trochu legrační výraz, protože se dá přeložit jako migrační pozadí, tak právě tito občané by asi měli být v této době trochu hlasitější.

Je to ale asi jedno, mám totiž takový pocit, že tento světový problém asi vyřeší jediný současný politik, kterému to myslí, politik jménem Vladimír Vladimírovič, ale nevím, jestli z toho mám mít radost.

Konec

Citáty a názory

Člověk by se měl chovat tak, jak si myslí, že by se měli chovat všichni.

Václav Havel

Bohatý není ten, kdo má hodně, ale ten, kdo potřebuje málo.

Karl Simrock

Na duhu, která trvá déle než 15 minut už se nikdo nedívá.

Johann Wolfgang von Goethe

Program

leden – prosinec 2020

- stř. 04.02. maškarní koulení**
19 hod. ASZ Altstadt (zvonek „Kegelbahn“)
- stř. 01.04. volební valná hromada**
17 hod., ASZ Altstadt
- so. 16.05. spoluorganizace 55. ročníku dálkového pochodu Praha – Prčice**, start Čerčany (www.praha-prcice.cz)
- so. 30.05. - po. 01.06. 47. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
organizuje Sokolská župa rakouská (www.sokol-wien.at)
- so. 14.11. SKV Open – 15. ročník kuželkového turnaje**
17 hod. ASZ Altstadt, přihlášky u Dušana Pokorného (kontakt níže)
- stř. 02.12. mikulášské koulení**
19 hod., ASZ Altstadt, s pohoštěním, organizují všichni

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 19 hod. pravidelné koulení v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com. Uzávěrka 14 dní před termínem vydání. Texty a fotografie jsou redakční, pokud není jinak uvedeno. Přetisk je povolen s uvedením pramene.

SKV SOKOL
München

Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004.

Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 12, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39, Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com,

www.sokol-muenchen.com. Další telefonní kontakty: Karel Pokorný (starosta a pokladník)

089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/512 99 339. Bankovní spojení: Kreissparkasse München-Starnberg, IBAN: DE98 7025 0150 0360 4767 66, BIC: BYLADEM1KMS.